

Ældste
Massimo De Feo
De Halvfjerds

En lektie, jeg lærte af mine forældre

med missionærerne.
Senere blev vi døbt og
bekræftet. Jeg var 10 og
Alberto var 11.

Da jeg var 18, bad jeg
min far om hjælp til at betale for min mission.
Først sagde han: »Det kan ikke komme på tale.
Det er alt for mange penge.« Men et par dage
senere spurgte han: »Vil du virkelig gerne på
mission?« »Ja,« svarede jeg. »Af hele mit hjerte.«
Min far sagde, at han ville hjælpe mig.

Jeg forstod ikke, hvorfor min far ville yde så
stort et offer for mig. Så indså jeg, at det var,
fordi han elskede mig. Det fik mig til at tænke
på Jesu Kristi offer for os. Han betalte den høje-
ste pris, fordi han elskede os.

Da jeg kom hjem fra min mission, var min mor
meget syg af kræft. En dag bad hun mig om at
lære hende at bede. Hun ønskede at bede for
mig. Selv midt i sin smerte tænkte hun på andre.
Hun mindede mig også om Jesus. Da han sonede

for os, led han også stor smerte. Men han bad for os.

Selvom mine forældre aldrig sluttede sig til Kirken i
dette liv, var de gode eksempler for mig. Jeg er taknem-
melig for det, jeg lærte af dem. Vi kan lære meget af
vores forældre, lærere og ledere, hvis vi er åbne for det,
de lærer os. ●

Jeg er vokset op i en lille by i det sydlige Italien. Min
familie var ikke medlemmer af Kirken. En dag, da jeg
var ni år, bankede to missionærer på vores dør.

Mine forældre var ikke interesserede i det, mis-
sionærerne havde at sige, men det var jeg. Og det var
min bror, Alberto, også. Vores forældre lod os mødes